

1913 18. Marts 1891: 1. Deb. af Lovf. om Anlæg af en Frihavn ved Kbhvn. m. m. 1914

at man vilde gaa videre ind paa Toldboden og mulig fra Toldboden og hen imod Kvæsthusgade, eventuelt derhenimod og endnu videre. Under dette Forslag foreslaas kun vedtaget Anlægget til Toldboden. Det næste Spørgsmaal, om man skal gaa videre, paa hvilken Maade og i hvilket Omfang, er reserveret og er under Undersøgelse. Det vil let stonnes, at det Spørgsmaal i høj Grad berører Toldboden, bl. a. Finansministeriet og for Resten Handel og Trafik i det hele. Der foreligger forskellige Projekter i den Retning, og for Djeblippet forhandles der med Toldvæsenet gennem Finansministeriet om en bedre Anbringelse paa selve Toldboden. Det er altsaa et reserveret Spørgsmaal, men dets Løsning hæfter ingenlunde saaledes som med Frihavnen, der straks skal anlægges. Det følger af sig selv, at praktisk Værdi faar dette Tærnanlæg ikke, før Frihavnen er anlagt. Det skal altsaa blive Genstand for yderligere Overvejelser.

Naar man nu vil spørge, hvorledes Udgiften stiller sig med Hensyn til det Anlæg, som her foreslaas tilvejebragt, saa vil det ses, at Regeringsforslaget i Aar gaar noget videre end det Forslag, der blev forelagt i Fjor; og der er gjort Rede for Grundene dertil. Som Forslaget nu er vedtaget, vil Summen falde noget højere, formentlig henimod 9 Millioner, foruden hvad det vil koste at tilvejebringe Pengene. Paa den anden Side er Rentegarantien foreslaaet til kun 8 Millioner Kroner, og jeg kan slutte mig dertil. Jeg tror nemlig, at saaledes som Afgiftsforholdene nu foreslaas ordnede i Havnen, vil det være tilstrækkeligt at have 8 Millioner. Der er ingen Grund til at faa mere Gæld end fornødent; man maa erindre, at hele Anlægget sker for Havnens Regning, forsaavidt den har Midlerne uden at laane dem; ogsaa vil det være bedre at anvende dem end at laane og amor-tisere Midlerne dertil. Store finansielle Differencer vil der næppe fremkomme ved Anlægget, som det nu er foreslaaet, mod som det tidligere har været foreslaaet, men det lader sig ikke i Djeblippet specificere paa fuldkommen Maade; man har selvfølgelig gjort sine Overslag derover tilnærmelsesvis, men det følger af sig selv, at naar der sker betydelige tekniske Forandringer — blandt

andet Forandringer ved Expropriationer, hvad jeg glemte at nævne, og det, man sparer her paa Expropriationerne, anvender man paa Anlægget — er det ikke muligt at opgive en bestemt Sum her; men der er ikke nogen som helst Betænelighed ved at gaa ind paa Forslaget ogsaa i den Retning.

Disse Bemærkninger have jo til Dels haft en almindelig Karakter og sluttet sig til det, der er vedtaget i Fjor; jeg skal nu gaa over til — selvsjælgelig ogsaa ganske i Almindelighed — de Ændringer, som ere indkomne i Forslaget, som det foreligger nu. Jeg skal ikke trætte for meget, jeg har i Forbigaaende omtalt et og andet, men særlig skal jeg omtale Lovforslagets § 8, som ordner Afgiftsforholdene. Væde Medlemmer ville erindre, at i Fjor blev det forudsat, at hele Havneafgiften skulde bortfalde, naar Frihavnen i hele sin Udstrækning blev aabnet. I Aar er dette ikke forudsat, men paa den anden Side er der optaget Bestemmelse om, at den Skibsafgift, der svares af Staten, bortfalder samtidig med, at Frihavnen aabnes i hele sin Udstrækning, en Bestemmelse, som selvsjælgelig ikke blot kommer Kjøbenhavns Havn og Frihavnen til Gode, men hele Landets Skibsfart, det følger af sig selv. Hvis man fik en Toldlov, hvor denne Bestemmelse stod, var det ikke nødvendigt at optage Bestemmelsen her, men da det ikke lykkedes at gennemføre Toldloven, tør jeg antage, at det har været baade betimeligt og rigtigt, at Skibsafgiften bortfaldt; og saaledes som Sagen kom til at staa, var det efter min Formening nødvendigt; ellers turde jeg ikke have haab om at gennemføre Forslaget. I Fjor var der ikke Tale om den Ting, men det var forudsat, at Skibsafgiften kunde ophæves. I Lovforslagets Motiver i Aar vil det findes omtalt, at Skibsafgiften maa opkræves, hvis den ikke bortfalder andet Steds, mod at konverteres til en Afgift paa Varens Vægt, og Havneraadet for Kjøbenhavns Havn har ogsaa forudsat i sin Erklæring, at Skibsafgiften maatte opkræves i Frihavnen. Naar man nu i Almindelighed vil sige, hvorledes ville da Afgiftsforholdene blive ordnede her i Kjøbenhavns Havn herefter, og er det rigtigt nu at gaa over til at beholde Afgiften, efter at man tidligere har taget det Standpunkt at frasalde den, saa skal jeg sige, at dette